

РЕШЕНИЕ

№ 14928

гр. София, 17.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 18.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **11540** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 220, ал.1 от Закона за митниците (ЗМ)..

Образувано е по жалба от „OGL-FOOD TRADE LEBENSMITELVERTRIED“ GMBH, „ОГЛ-Ф. Т. ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ – Германия, с данъчен номер в България BG3074924203, представлявано от Н. Гассер, чрез адв. Г., срещу Решение № РТД 3000-2277/27.10.2020г./32-314117, издадено от директора на ТД Тракийска – Агенция „Митници“.

Жалбоподателят оспорва решението като незаконосъобразно поради противоречие с материалния закон и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Поддържа, че оспорването на договорната стойност без наличие на условието покупната цена на внасяните стоки да е значително по-висока, т.е. да надвишава с повече от 50 % стандартната вносна стойност, определена от Европейската комисия, е необосновано и незаконосъобразно. В случая отсъства и третото условие на тълкуването на СЕС, а именно недоказаност на декларираната стойност. В случая са представени всички изискуеми доказателства – и тези по чл.75, § 5, ал.4 от Регламент (ЕС) 2017/891, а също и напълно допустимите според ССЕ алтернативи на писмения договор доказателства, като е дадено и обяснение, и информация за ниските продажни цени след вноса на стоките и начина на изчисляване на печалбата от търговската дейност на дружеството. Искане се да бъде отменено изцяло решението на директора на ТД Митница Тракийска и присъждане на сторените по делото разноски. В съдебните заседания жалбоподателят се

представява от адв. Г., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Допълнителни доводи излага в писмени бележки.

Ответникът – директорът на ТД Митница Тракийска, чрез юрк. Д., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Подробни съображения излага в писмени бележки. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата, обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи от фактическа страна следното:

На 06.05.2019г. в МБ С. OGL Food Trade Lebensmittelvertrieb GmbH е подало митническата декларация с МРН 19BG003010004208R1 за поставяне под режим допускане за свободно обращение с цел крайно потребление на пресни зеленчуци, с произход Р Турция, в това число и пресни тиквички (стока №1) с нетно тегло 4200. За тиквичките е декларирана митническа стойност в размер на 6777,34 лв., произчислена в €/ 100 кг. на 82,50 €/100 кг.

Определената от Европейската комисия (ЕК) за дата 06.05.2019г. стандартна вносна стойност (С.) за тиквички с произход ERGA OMNES, в това число и с произход от Р Турция, е 53,8 €/100 кг. Тъй като декларираната вносна стойност (82,50 €/100) е по-голяма с повече от 8 % от определената за деня С. (53,8 €/100 кг.), вносителят е представил обезпечение в размер 946,75 лв. Обезпечението е внесено в пълен размер от пълномощника на дружеството "Ренус България" ООД.

На 06.05.2019г. OGL Food Trade Lebensmittelvertrieb GmbH е уведомено, че в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация е необходимо да представи доказателства, че стоката е реализирана на пазара при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност.

На 05.06.2019г. дружеството е представило доказателства на каква цена е пласирана стоката от тази партида, според които цялото количество от 4200 кг. тиквички е продадено на цена от 87,94 €/100 кг.

На 17.09.2019г. са представени документи за стоките по митническата декларация: справки декларации за ДДС за данъчни периоди декември 2018г. май 2019г. с приложения към тях дневници за покупки и продажби; уведомления за приемане на постъпили данни от справките – декларации за ДДС; дневници за покупки и продажби за тези периоди; подадени VIES декларации за осъществени ВОД за съответните периоди.

Митническите органи са приели, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията на освобождаване и вносеният депозит в размер на 946,75 лв. следва да се задържи за заплащане на вносни мита на основание чл.75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891.

С писмо рег. № 32-341798 от 27.11.2019г. жалбоподателят е уведомен, че предстои издаване на решение с неблагоприятен за него резултат – възникване на митническо задължение за стоката пресни тиквички по МД МРН 19BG003010004208R1 от 06.05.2019г. поради неизпълнение на условието по чл.75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 и представеното обезпечение ще бъде усвоено. На дружеството е дадена възможност да изрази становище в 30 –дневен срок.

В определения срок, на 23.12.2019г. от страна на дружеството е депозирано чрез пълномощника „Ренус България“ ООД/ възражение. Становището на дружеството е, че решението на митническите органи ще бъде неправилно и моли предоставеният депозит за стока № 1 (пресни тиквички) да бъде освободен изцяло.

След като е обсъдил представените доказателства, доводите във възражението и приложимите разпоредби, директорът на ТД Митница Тракийска е издал процесното решение № РТД 3000-2277/26.10.2020г./32-314117, с което е разпоредено да се коригират данните за стока № 1 от митническа декларация с МРН 19BG003010004208R1 от 06.05.2019г. – пресни тиквички (л.19-20).

Мотивите на административния орган са следните:

Посочва се, че според Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти, с които са дефинирани основните принципи, заложи при формиране на политиката на ЕС по отношение на селскостопанските продукти, в т.ч. и правилата при търговия с трети страни и формирането на вносните мита, спрямо някои продукти от сектора на плодовете и зеленчуците се прилага системата на входните цени. Според тази система, при внос на посочените стоки не се прилага единна ставка на митото, а различни ставки в зависимост от декларираната вносна митническа стойност. В случая, към датата на приемане на митническата декларация /06.05.2019г./ ставката на митото при внос на тиквички с произход ERGA OMNES, в това число от РТурция при декларираната митническа стойност от 82, 50 €/100 кг. и декларираните преференции е 12, 8 % + 0 €/100 кг, а при определената от ЕК С. от 53, 8 €/100 кг. митото е 12,8 % + 15,2 €/100 кг.

Според митническият орган вносителят трябва да докаже, че декларираната от него цена не е завишена с цел избягване заплащането на митата, като в случая няма обективни доказателства, които да обосновават високата цена, която е заявил вносителят – например биопродукт или качество екстра. Пазарната логика изисква търговецът да продава дадена стока на цена, не по ниска от цената, на която я е придобил и затова и митницата търси убедителни доказателства, че е продал стоката на цена, равна или по-висока от цената на придобиване, като в конкретния случай този факт не е доказан за цялото количество от 4200 кг. нето тегло за стоката тиквички. Директорът на ТД Митница Тракийска е приел, че след като стоката е реализирана на цена, по-ниска от митническата стойност при вноса, то не е доказана достоверността на декларираната при вноса митническа стойност. Изчислил е себестойността на стоката 3465, 199 € за 4200 кг. или $3465, 199 \times 1,95583 = 6777,34$ лв. В съдебното производство освен административната преписка са събрани и допълнително представени от жалбоподателя писмени доказателства.

Допуснатата и изслушана е и съдебно-икономическа експертиза, която е приета по делото без оспорване от страните.

Според заключението на вещото лице, което има за задачи да посочи договорната стойност и да изчисли митническата стойност по метода на най-голямото сборно количество продадени стоки в страната, анализът на доказателствата показва, че цената, която е договорена и платена от „ОГЛ- за закупуване на процесната стока от Турция е 3024 евро, единична цена 0,72 евро или 82,50 €/100 кг. (с включени разходите за транспорта). Налице е съответствие на тази цена, на стойностите, обявени от жалбоподателя в депозираната по случая молба за възстановяване на депозита. Митническата стойност на внасяните стоки, изчислена по метода на най-голямото сборно количество продадени стоки в страната, посочен в чл.74,§ 2, б.“в“ от Регламент (ЕС) на ЕП на съвета 952/2013 за приемане на Митническия кодекс на Съюза, е 3696 евро или 88 евро за 100 килограма. Вносното мито, изчислено на база на тази стойност, съобразно данните и условията от Т. към датата на

регистрацията на процесната митническа декларация 06.05.2019г. следва да бъде 0%.

Правни изводи

Жалбата е допустима като подадена в срок, от лице с правен интерес, срещу подлежащ на оспорване административен акт.

По същество е основателна.

Административният акт е издаден от компетентен съгласно чл.19, ал.7 от ЗМ орган, в необходимата форма и при спазване на административнопроизводствените правила.

Спорът в случая е относно съответствието на акта с материалния закон.

Съгласно чл.69 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на ЕП и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза (МКС), митническата стойност на стоките във връзка с прилагането на Общата митническа тарифа и нетарифните мерки, установени от разпоредби на Съюза, уреждащи специфични области, отнасящи се до търговията със стоки, се определя в съответствие с членове 70 и 74. В чл.70 от Регламент № 952/2013 е регламентирано определянето на митническата стойност въз основа на договорната стойност, която е действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза. Действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Според чл.71, параграф 1, б. „д“ от МКС при определяне на митническата стойност, към действително платената или подлежащата на плащане цена за внасяните стоки се прибавят разходите за транспорт и застраховка за внасяните стоки и разходите за товаро-разтоварните и обработващите операции, свързани с транспорта на внасяните стоки до мястото, на което стоките са въведени на митническата територия на Съюза.

Съгласно чл.181 от Регламент (ЕС) № 1308/2013, за целите на прилагането на митническата ставка по Общата митническа тарифа по отношение на продуктите от секторите на плодовете и зеленчуците, входната цена на дадена партида е равна на нейната митническа стойност, изчислена в съответствие с Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета (Митническият кодекс) и Регламент (ЕО) № 2454/93 на Комисията. За да се гарантира ефикасността на системата, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява, като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция.

Комисията е приела Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) No 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци, за допълване на Регламент (ЕС) N 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на санкциите, приложими в посочените сектори, и за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) No 543/2011 на Комисията. Според чл. 75, пар. 1 от Регламента, за целите на член 181, параграф 1 от Регламент (ЕС) No 1308/2013 продуктите от секторите на плодовете и зеленчуците и преработените плодове и зеленчуци, посочени в споменатия член, са тези, които са изброени в приложение VII към настоящия регламент. Според пар. 2, когато митническата стойност на продуктите, изброени в част А от приложение VII, се определя според договорната стойност и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от

фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранцията, посочена в член 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията. За тази цел размерът на вносното мито, което би се дължало, се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос. Когато митническата стойност се изчислява в съответствие с член 74, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 952/2013 (стойността, основаваща се на единичната цена), митото се приспада в съответствие с член 38, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/892. В този случай вносителят предоставя гаранция, равна на сумата на митото, което би подлежало на плащане, ако класирането на продуктите е извършено въз основа на приложимата фиксирана стойност при внос. Съгласно параграф 5 от същата разпоредба, вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от четири месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, за да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, или да определи митническата стойност, посочена в член 74, параграф 2, буква в) от споменатия регламент. Предоставената гаранция се освобождава, когато е предоставено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване. В противен случай гаранцията се задържа посредством плащане на вносни мита. За да се докаже, че партидата е освободена съгласно условията, посочени в първа алинея, освен фактурата вносителят предоставя всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата. Ако при проверка компетентните органи на държавите членки установят, че изискванията на настоящия член не са спазени, те събират дължимото мито в съответствие с член 105 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

В решение от 21.09.2023 г. по дело С-770/21 Съдът на Европейския съюз е приел, че член 75, параграф 5 от Делегиран регламент № 2017/891 трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на определянето на митническата стойност митническите органи трябва да изключат декларираната договорна стойност на партида внесени стоки, когато тази стойност е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия, като тази партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз и въпреки факта, че е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност, вносителят не е представил достатъчни за тази цел документи, макар че посочените органи не оспорват автентичността на издадената от износителя фактура, нито действителното плащане от вносителя. Според разясненията, дадени в т. 90 от решението на СЕС, разлика в цените с повече от 50% между декларираната договорна стойност и определената от Комисията стандартна стойност при внос е достатъчна, за да породни съмнения в достоверността на тази декларирана договорна стойност /така и Решение от 16 юни 2016 г., EURO 2004, Hungary, С-291/15, т. 38 и 39/. Това важи в още по-голяма степен, когато подобна разлика в цените се съчетава с продажба на загуба

на съответната партида на клиент на вносителя, тъй като такава продажба на загуба сама по себе си не е рентабилна търговска практика.

Според разясненията, дадени в т.82 от решението, продажба на внесената партида на загуба може да представлява сериозна индикация, че декларираната договорна стойност е била изкуствено завишена от вносителя, за да избегне вносното мито, което следва да се плати, или да намали размера му, по-специално когато става въпрос за повтаряща се или извършвана през дълъг период продажба на загуба. Сама по себе си констатацията, че вносител е препродал стоките в Съюза на загуба обаче, не може да позволи на митническите органи автоматично да заключат, че декларираната договорна стойност не отговаря на действителността. При тези условия вносителят трябва да докаже не само, че тази продажба на загуба се обяснява с обстоятелства, които не засягат правилното определяне на цените, посочени в член 70 от МКС, но и че другите условия за освобождаване на тази партида потвърждават правилното определяне на посочените цени /т. 83/.

В случай, че документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата от съответните стоки не са достатъчни, за да докажат достоверността на декларираната договорна стойност, вносителят следва да представи на митническите органи и други документи, свързани с продажбата и освобождаването на тази партида, като например писмен договор, сключен между него и износителя или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида /т.85/.

Конкретно по делото не се установи условието, за да се приеме за успешно изключването от ответника на декларираната от жалбоподателя договорна стойност на стоките, тъй като не е налице надвишаване с повече от 50% на покупната цена на внасяните стоки спрямо С. на ЕК. Вещото лице е установило, че заплатената от жалбоподателя сума за закупуване на стоката от Турция е в размер на 0,72 евро за килограм, докато С., определена от ЕК, е 74,4 €/100 кг., при което разликата между платената покупна цена и С. не превишава 50%. С оглед на това и в контекста на насоките за правоприлагане, които се извличат от т.90 мотивите на решението на СЕС, не е налице съществено превишение на С..

В случая, реално заплатената цена за процесните стоки по процесната митническа декларация съответства на посочената във фактурата покупната стойност на стоките. В издадената от турския доставчик фактура, са посочени страните, внасяната стока, условията на доставка и подлежащата на плащане цена. Доставката е отразена в счетоводната отчетност и не е констатирана неправилност или неточност в счетоводните записвания.

Предвид установеното и с оглед обстоятелството, че декларираната в МД митническа стойност се отличава с по малко от 50 % от определената от Комисията стандартна стойност при внос, следва да се приеме, че това не е достатъчно, за да породи обосновани съмнения относно достоверността на декларираната от вносителя договорна стойност (т. 90 от решението на СЕС по делото OGL - Food Trade и цитираната там практика). Наред с това, доказателствата по делото сочат, че декларираната стойност за процесните стоки е реално платената цена за тях цена и по делото няма обективни данни

в обратна насока, в това число не са установени данни и документи за извършвани преводи от продавача в Турция към купувача или приспадане на плащания по отделни фактури.

При това положение и според утвърдената практика на ВАС /Решение № 2685 от 06.03.2024г. по адм.дело № 8444/2024 г., Решение № 309/11.01.2024г., постановено по адм. д. № 10583/2021г. на ВАС, Първо отделение; Решение № 1438/07.02.2024 г., по адм.д. № 9380/2021 г. на ВАС, Първо отделение; Решение № 2685/06.03.2024 г., по адм. д № 8444/2021 г. на ВАС, Първо отделение; Решение по адм. дело № 2586/2023 г. на ВАС, Първо отделение/ следва да се приеме, че не са налице основания да се счита за недостоверна и недоказана декларираната договорна стойност.

Предвид изложеното, извършените корекции в МД МРН 19BG003010004208R1 се явяват необосновани, а оспореният акт - незаконосъобразен поради противоречие с материалния закон, поради което същият следва да бъде отменен и преписката да се върне на компетентния орган за ново произнасяне съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед изхода на делото искането на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото съгласно представения списък и доказателства за плащане общо в размер на 750 лв. – държавна такса, депозит за вещо лице и адвокатски хонорар, следва да бъде уважено.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2, предл. второ и чл. 173, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 6 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „ОГЛ – Ф. Т. ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ Решение № РТД 3000-2277/27.10.2020г./32-314117, издадено от директора на на ТД Тракийска.

ИЗПРАЩА преписката на административния орган за ново произнасяне при спазване на дадените задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „ОГЛ – Ф. Т. ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ сумата 750 лв (седемстотин и петдесет лева) разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ в 14 дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: